

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Kasprzyk

Protokolant: P.. sąd J. G.

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Lecha Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 roku sprawy:

P. R. urodzonego (...) w L., syna K. i J. zd. S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 października 2008 roku, sygn. akt. II K 239/07 za przestępstwa z art. 56 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 56 ust. 1 ustawy przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresach od 6.05.2003 roku do 12.2004, w lutym i marcu 2005 roku oraz od 09.2006 roku do 03.2007 roku na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych w kwocie po 15 złotych każda.

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 lipca 2013 roku, sygn. akt XVI K 103/12, za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od 27 lipca 2007 roku do 3.10.2007 roku na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 20 złotych każda.

1. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego P. R. orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. I i II i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych w kwocie po 15 (piętnaście) złotych każda.

2. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie II K 239/07 od dnia 13 czerwca 2007 roku do dnia 15 czerwca 2007 roku.

3. na podstawie §14 ust.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2003r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. G. kwotę 147,60 zł (brutto) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

4. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania oraz od uiszczenia opłaty.

SSO Danuta Kasprzyk

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2013 roku skazany P. R. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, którego podstawę miałyby stanowić wyroki wydane przez Sąd Rejonowy w Lesznie w sprawie II K 239/07 i Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie XVI K 103/12.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. R. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 13 maja 1998 roku, sygn. akt II K 263/98, za przestępstwo z art. 204 § 2 d.k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 3. Postanowieniem z dnia 25.10.2000 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

II. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 26 maja 1998 roku, sygn. akt II K 779/97, za przestępstwo z art. 204 § 2 d.k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 4 oraz grzywny. Postanowieniem z dnia 22.05.2000 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 31 marca 1999 roku, sygn. akt II K 97/99, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Skazania wynikające z wyroków Sądu Rejonowego w Lesznie II K 263/98 i Sądu Rejonowego w Lesznie II K 779/97 zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Lesznie z dnia 8.01.2001 roku, sygn. akt. II K 918/00 – wymierzono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 28 lutego 2001 roku, sygn. akt II K 91/01, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności.

V. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 9 lipca 2001 roku, sygn. akt II K 545/00, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 284 § 2 k.k. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Skazania wynikające z wyroków Sądu Rejonowego w Lesznie II K 545/00 i Sądu Rejonowego w Lesznie II K 91/01 zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Lesznie z dnia 4.09.2001 roku, sygn. akt. II K 728/00 – wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

VI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 11 października 2001 roku, sygn. akt II K 778/00, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Skazania wynikające z wyroków Sądu Rejonowego w Lesznie II K 97/99 i Sądu Rejonowego w Lesznie II K 778/00 zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Lesznie z dnia 17.07.2002 roku, sygn. akt. II K 610/02 – wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

VII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 października 2008 roku, sygn. akt II K 239/07, za przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani, popełnione w okresach od 6.05.2003 do grudnia 2004, lutego i marca 2005, września 2006 roku do marca 2007 roku na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i grzywny 200 stawek dziennych w kwocie po 15 złotych każda.

VIII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 lipca 2013 roku, sygn. akt. XVI K 103/12, za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnionych w okresie od 27 lipca 2007 roku do 3 października 2007 roku, na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywny 200 stawek dziennych w kwocie po 20 złotych każda.

Skazany P. R. ma 39 lat, jest żonaty, ma troje dzieci. Obecnie skazany odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 239/07. Wprowadzono również do wykonania karę orzeczoną w sprawie XVI K 103/12. Obecne obliczenie końca kary to 6.10.2018 roku. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, nie był regulaminowo karany. W zakładzie karnym posiada pozytywną opinię.

Sąd zważył, co następuje:

Norma wyrażona w art. 569 k.p.k. przyznaje Sądowi kompetencję do wydania wyroku łącznego wtedy, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. warunkiem sine qua non orzeczenia kary łącznej jest taka sytuacja, aby czas popełnienia dwóch lub więcej przestępstw, których dopuścił się sprawca, przypadła na okres przed wydaniem pierwszego wyroku skazującego - chociażby nieprawomocnego - co do któregośkolwiek z nich i aby wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się przy tym do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto - jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały - możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej.

Sąd w pierwszej kolejności stwierdził, iż faktycznie zachodzą warunki formalne do połączenia kar orzeczonych wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w Lesznie w sprawie II K 239/07 i Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XVI K 103/12 – i tylko tymi. Uprzednie skazania P. R. zostały już bowiem kompleksowo rozpoznane w sprawie o wyrok łączny prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Lesznie II K 610/02. Dаты popełnienia przestępstw w sprawach II K 239/07 oraz XVI K 103/12 powodują niemożność uznania, iż zachodzą przesłanki do połączenia kar orzeczonych w tychże sprawach z jakąkolwiek karą orzeczoną w sprawie, gdzie uprzednio – do roku 2001 - zapadł wyrok.

Wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie wydany w sprawie II K 239/07 otwiera kolejną „grupę” wyroków podlegających łączeniu. Kolejnym wyrokiem – wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie XVI K 103/12 – P. R. został skazany za przestępstwa popełnione w okresie od 27 lipca 2007 roku do 3 października 2007 roku, a więc przed datą wydania wyroku w sprawie II K 239/07 – 20 października 2008 roku. Oboma wyrokami skazany P. R. został ukarany karami tego samego rodzaju tj. karami pozbawienia wolności i grzywny i one obie podlegają warunkom połączenia.

Znajdując podstawy do wymierzenia skazanemu kary łącznej sąd wymierzył ją w wysokości 5 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny 200 stawek po 15 zł. każda.

Wymierzając karę łączną sąd mógł – zgodnie z zasadami wymiaru kary łącznej określonymi art. 86 § 1 k.k. – wymierzyć ją w granicach od najwyższej z kar (tj. 4 lat pozbawienia wolności i 200 stawek grzywny) do sumy kar (tj. 7 lat pozbawienia wolności i 400 stawek grzywny). Wymierzając karę podaną wyżej sąd zastosowywał zasadę częściowej absorpcji kary. W ocenie sądu w aktualnej sytuacji skazanego jedynie dwie przesłanki przemawiały za możliwością częściowej absorpcji kary: jest to związek czasowy popełnianych przez skazanego przestępstw oraz postawa skazanego po popełnieniu przestępstw, w warunkach izolacji, oceniana przez służby więzienne jako faktyczne resocjalizacja. Te okoliczności pozwoliły sądowi na częściową redukcję kary – inne bowiem w całości przemawiały za tym by zastosować wobec skazanego zasadę wymiaru kary w wysokości sumy kar. P. R. łączonymi przez sąd skazaniami dopuścił się kilkudziesięciu przestępstw o ogromnym stopniu społecznej szkodliwości, pokrzywdził wiele osób, odniósł znaczne korzyści z popełniania tych przestępstw. Okoliczności te były już uwzględniane przy wymiarze kar przez sądy orzekające, ale nie pozostają też bez wpływu na wymiar kary łącznej. Każdym z łączonych wyroków skazany został uznany za winnego popełnienia przestępstw o różnym charakterze, godzących w różne dobra prawne: życie i zdrowie oraz mienie. Przed ich popełnieniem skazany P. R. był już wielokrotnie karany i to za przestępstwa podobne, przeciwko mieniu. Zapadały wobec niego kary bezwzględne pozbawienia wolności, kary wykonywane, co jednak nie skutkowało zmianą postawy skazanego. Dopuszczał się on coraz to większej ilości czynów, przekonując tym samym

że jedynie długotrwałe pozbawienie go wolności może skutkować tym, by przestępstw nie popełniał, by kolejne osoby nie narażały swojego życia lub traciły swojego mienia na skutek jego działań.

W ocenie sądu żadne szczególne okoliczności nie przemawiają za wymierzaniem skazanemu kary pozbawienia wolności na zasadzie pełnej kumulacji kary. Sąd dostrzega prawidłowy przebieg procesu resocjalizacji, niemniej w stosunku do zakresu orzeczonych kar okres odbywania kary jest dotychczas nieadekwatny dla oceny, że kary spełniły swoją rolę. Stan zdrowia skazanego również nie jest okolicznością przemawiającą za pełną kumulacją kary bowiem skazany może być leczony warunkach więziennych, a fakt iż z pozbawieniem wolności łączy się stres jest faktem ogólnie i powszechnie wiadomym – znanym skazanemu również wówczas gdy decydował się na popełnianie przestępstw i musiał liczyć się z nieuchronnością kary. Również żadne okoliczności dotyczące szczególnej sytuacji rodzinnej nie przemawiają za potrzebą zmiany ocen w zakresie dotychczasowej postawy życiowo – rodzinnej skazanego.

Jedynie w odniesieniu do kary grzywny sąd zdecydował o jej wymiarze na poziomie najniższym dopuszczalnym – 200 stawek dziennych ponieważ uznał, iż obecnie w warunkach izolacji trudno argumentować, by skazany był w stanie zapłacić grzywnę w większej wysokości. Stawkę grzywny sąd ustalił na 15 zł.

Na podstawie art. 577 k.p.k. sąd zaliczył skazanemu na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 239/07 od dnia 13 czerwca 2007 roku do dnia 15 czerwca 2007 roku.

O kosztach sądowych związanych z wydaniem niniejszego wyroku Sąd orzekł jak w pkt. 3 i 4 wyroku na podstawie powołanych tam przepisów, a skazanego zwolnił z obowiązku pokrycia kosztów biorąc pod uwagę jego sytuację materialną wynikającą z pozbawienia wolności.

SSO Danuta Kasprzyk